

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 21.července 2015 o odvolání **státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku** proti rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 20.11.2014 č.j. 4T 112/2013- 634 **t a k t o :**

Odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku se podle § 256 tr.ř. z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní Ing. Miroslav M., Jiří P., Mgr. Radim F., Jaroslav Z. a Mgr. Jana V. podle § 226 písmeno b) trestního řádu zproštěni od obžaloby Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku sp. zn. 1 ZT 8/2013 ze dne 13.5.2013, pro skutek spočívající v tom, že ačkoliv dne 13.6.2011 Zastupitelstvo obce Ostravice na 8. zasedání jakožto nejvyšší orgán obce vytvořilo vůli obce a rozhodlo podle § 84 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, usnesením č. 25/8, že každoroční povinné přezkoumání hospodaření obce Ostravice za rok 2011, ke kterému je obce povinna podle § 42 odst. 1 zákona o obcích a zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, bude provedeno Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, který přezkum zajišťuje zdarma, přesto dne 3.10.2011 v Ostravici jako členové rady obce Ostravice na návrh starosty Ing. Miroslava M., který sám jednal v rozporu s § 109 odst. 3 písm. a) bod 1 zákonem o obcích, v platném znění, neboť tak řádně neplnil úkol uložený zastupitelstvem, společně navzdory vůli zastupitelstva rozhodnutí zastupitelstva nerespektovali a svévolně v rozporu s ustanovením § 102 odst. 3 ve spojení s § 84 odst. 4 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, na 22. zasedání rady obce Ostravice hlasováním schválili pod bodem č. 9/22 usnesení a rozhodli, že přezkoumání hospodaření obce provede namísto krajského úřadu za úplatu ve výši 25.200 Kč auditorská společnost Moravskoslezský audit, s.r.o., IČ 293824491, se sídlem Ostrava - Moravská Ostrava, Čs. Legií 3058/7, a jednali takto srozuměni s tím, že tak obec Ostravice bude mít nadbytečné náklady ve výši 25.200 Kč k prospěchu auditorské společnosti, čímž zároveň jednali v rozporu s principy řádných hospodářů podle § 38 odst. 1 zákona o obcích, a pověřili starostu obce Ostravice k podpisu smlouvy o vykonání přezkoumání hospodaření obce, následně 3.10.2011 starosta obce Ostravice Ing. Miroslav M. dne 3.10.2011 uzavřel Smlouvu o vykonání přezkoumání hospodaření obce mezi obcí Ostravice a společností Moravskoslezský audit s.r.o., za částku 25.200,- Kč, a až zásahem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, který starostu Ing. Miroslava M. vyzval na základě upozornění ze strany členů zastupitelstva k nápravě protiprávnosti spočívající ve vykonávání přezkoumání hospodaření obce za rok 2011

auditorskou společností v rozporu s vůlí zastupitelstva, byla Smlouva o vykonání přezkoumání hospodaření obce ze dne 3.10.2011 na základě dohody o ukončení smlouvy o vykonání přezkoumání hospodaření obce ze dne 28.12.2011 zrušena a k úhradě odměny společnosti Moravskoslezský audit s.r.o. nedošlo, čímž mohla být obci Ostravice, IČ: 00297046, se sídlem Ostravice 577, způsobena škoda ve výši 25.200,- Kč, tím měli spáchat jednak přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku účinného do 30. 11. 2011 a jednak pokus přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 21 k § 220 odst. 1 trestního zákoníku, neboť v obžalobě označený skutek není trestným činem. Podle § 229 odst. 3 trestního řádu byla poškozená Obec Ostravice, IČ: 00297046 se sídlem Ostravice 577, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti rozsudku podal včas odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku –Místku v neprospěch všech pěti obžalovaných. Namítal, že napadený rozsudek je založen na nesprávném právním posouzení věci, dále jsou dány pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a k objasnění věci je třeba opakovat důkazy a soud se nevypořádal se všemi pro věc podstatnými okolnostmi. Dle okresního soudu je důvodem zprošťujícího výroku rozsudku jednak, že obžalovaní sice vykonávali svou pravomoc v rozporu se zákonem, ale jejich jednání nedosahuje intenzity trestného činu, že sice zasáhli do práv Zastupitelstva obce Ostravice a jednotlivých zastupitelů, ale tato újma není závažnou újmou a rovněž okresní soud dospěl k závěru, že nelze dovodit úmyslné zavinění, když obžalovaní jednali podle právních rad právní zástupkyně obce s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 5Tdo 848/2010. Nalézací soud rovněž zpochybňuje, zda je částka 25.200,- Kč škodou. Dle státního zástupce je nepochybné, že zastupitelstvo rozhodlo o tom, že každoroční přezkoumání hospodaření obce Ostravice dle § 42 zákona o obcích, pro rok 2011 bude provedeno Krajským úřadem Moravskoslezského kraje. Rovněž je prokázáno, že v příkrém rozporu s rozhodnutím zastupitelstva, dne 3.10.2011 na návrh starosty rozhodla rada obce hlasy všech obžalovaných o uzavření smlouvy s auditorskou společností. Základní otázkou, kterou je nutno vyhodnotit, je, zda radě obce dne 3.10.2011 něco bránilo v tom, aby splnila usnesení zastupitelstva ze dne 13.6.2011. Obžalovaní se hájí tím, že existovala předešlá smlouva s auditorem Ing. K. Toto však není pravda. Ke dni 3.10.2011 žádná taková platná smlouva neexistovala, neboť Ing. K. již byl mrtev, což prokazatelně starosta, obžalovaný Ing. M., věděl. Svědkyně U. navíc uvedla, že starostovi vysvětlila, že podle původní smlouvy se po úmrtí pokračovat nemůže. Pokud by si obžalovaní mysleli, že původní smlouva je nadále platná, přece by neuzavírali smlouvu novou s novým subjektem. Smlouva s auditorem stejně platná nebyla, neboť již při jejím uzavření starosta překročil meze své pravomoci, když ji uzavřel bez vědomí rady či zastupitelstva obce. Taková smlouva je absolutně neplatná. Přesto starosta na jednání zastupitelstva dne 5.9.2011, jak vyplývá z videozáznamu, zastupitelům jako důvod, proč nemůže být usnesení zastupitelstva splněno, tvrdil, že existuje platná smlouva s Ing. K. a že přezkoumání provede Ing. K., vůbec zastupitelům neřekl, že tento zemřel, přitom o úmrtí již věděl. Přestože nesprávně tvrdil, že pravomoc uzavřít smlouvu s auditorem spadá do jeho pravomoci, sám smlouvu neuzavřel a dne 3.10.2011 tuto otázku předložil k rozhodnutí radě obce. Státní zástupce navrhl, aby byl u odvolacího soudu znovu přehrán videozáznam s průběhem jednání zastupitelstva, neboť soud prvního stupně význam a váhu tohoto důkazu nedocenil. Obžalovaní se hájili dvěma argumenty, jednak že tak učinili po seznámení s právním stanoviskem advokátky Mgr. H. a jednak, že z jednání nevyplývalo, že by zastupitelstvo rozhodlo o přezkumu za rok 2011. Obě tyto skutečnosti byly dokazováním vyvráceny. Z videozáznamů, jakož i z výslechů svědků, je jednoznačné,

že obžalovaní moc dobře věděli, že se jedná o přezkoumání za rok 2011. Z výpovědi svědkyně Mgr. H. je pak zřejmé, že tato neradila obžalovaným, aby v radě obce rozhodli něco v rozporu s usnesením zastupitelstva, ale že radila, aby věc starosta předložil do zastupitelstva obce k revokaci usnesení, aby se pokusil zastupitelstvo přesvědčit změnit rozhodnutí. Starosta tedy postupoval v rozporu s doporučením advokátky. Ostatně není třeba žádné právní posouzení k tak jednoduché otázce, že rada nemůže měnit vůli zastupitelstva. Okresní soud se s touto částí výpovědi svědkyně Mgr. H. nedostatečně vypořádal nebo ji pominul, z toho důvodu navrhl zopakovat důkaz čtením protokolu o výpovědi svědkyně. Ovšem i kdyby se obžalovaní dopustili jednání na základě rady advokátky, nesouhlasí s názorem okresního soudu, že u obžalovaných nelze dovodit úmyslné zavinění. Rozhodnutí sp.zn. 5Tdo 848/2010 je na projednávanou věc nepřiléhavé. Soud aniž to výslovně uvádí, aplikoval ustanovení o právním omylu, který sice vylučuje úmyslné zavinění, ale musí jít o tzv. omluvitelnou neznalost právního předpisu v případě, kdy se pachatel nemohl omylu vyvarovat. Jde o případy, kdy povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývá pro pachatele z jeho zaměstnání, postavení nebo funkce. V tomto případě jde o právní problematiku pravomoci zastupitelstva kontra pravomoci rady obce, kterou musejí členové rady znát, nemohou se tak hájit neznalostí zákona. V této souvislosti odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp.zn. 11Tdo 454/2011, 8Tdo 1131/2011, 7Tdo 71/2011, 6Tdo 1322/2014. Rovněž poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 5Tdo 77/2014, které dle státního zástupce přímo dopadá na uvedený případ. Státní zástupce dále poukázal na to, že obžalovaný Ing. M. v rámci své výpovědi uvedl, že na jednání 5.9.2011 sdělil zastupitelům, že jejich usnesení nelze splnit, a že proti tomuto nebyly vzneseny žádné námítky a připomínky. Z videozáznamu jednání ze dne 5.9.2011 však vyplývá, že ze strany zastupitelů se zvedla ostrá vlna odporů, protestů a námitek. Přesto starosta předložil za necelý měsíc radě návrh v rozporu s usnesením zastupitelstva, ukázal tím vysokou míru ignorace a arogance moci. V této věci jde především o zneužití pravomoci ze strany členů rady, a to zcela úmyslné. Toto zneužití má ústavněprávní rozměr, neboť jde o zásah do ústavního práva na samosprávu, konkrétně obžalovaní porušili ústavní právo zastupitelstva rozhodovat o obci a jednali tak mj. v rozporu s čl. 101 odst. 1 Ústavy. Státní zástupce se domnívá, že zásah do práv, který má takový rozměr, nadto učiněný takto arogantním a bezohledným způsobem, naplňuje znak „jiné závažné újmy“ ve smyslu § 329 trestního zákoníku, proto v závěrečném návrhu navrhl upravit popis skutku, že obžalovaní tak činili i v rozporu s čl. 101 odst. 1 Ústavy a zasáhli tak hrubě do pravomocí Zastupitelstva obce Ostravice. Během hlavního líčení byl uveden názor, že obec si může učinit dva „audity“. Uvedený názor vylučuje ust. § 42 odstavec 1 zákona o obcích. Navíc v ust. § 42 odstavec 4 zákona o obcích je stanoveno, že náklady na přezkum auditorem hradí obec ze svých rozpočtových prostředků. Podle § 38 odstavec 1 zákona o obcích se obec musí chovat účelně a hospodárně. Hospodárnost je definována jako „takové použití veřejných prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plnění úkolů“. Účelnost pak jako „takové použití veřejných prostředků, které zajistí optimální míru dosažení cílů při splnění stanovených úkolů“. Zadáání přezkoumání hospodaření je nadbytečným nákladem, v tomto případě neúčelným a nehospodárným veřejným výdajem. Vyplacení takového výdaje by bylo škodou. Pokud okresní soud zpochybňuje výši škody, odkazuje státní zástupce na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 4Tdo 533/2010. I v tomto případě by bylo nerozhodné, jestli by nějaké práce byly provedeny a skryty pod oficiální práci „přezkoumání hospodaření“. Jednání členů rady směřovalo k vyplacení částky 25.200,- Kč za přezkoumání hospodaření, nikoliv za jiné práce. U trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 trestního zákoníku stanovil zákonodárce hranici výše škody částku 25.000,- Kč, proto je třeba to respektovat. Aroganci moci poté obžalovaní projeví znovu, když chtěli vyplatit částku 25.200,- Kč za

každou cenu, což vyplývá z e-mailové komunikace a dodatku ke smlouvě o poskytování specializovaného daňového poradenství, čímž měla získat prospěch společnost Moravskoslezský audit s.r.o. Státní zástupce rovněž nesouhlasil s tím, že by šlo o jednání, které svým charakterem neodpovídá ani nejméně závažným běžně se vyskytujícím případům, a že by byla dána nízká intenzita jednání obžalovaných. Po celé trestní řízení deklaroval, že není nutné obžalované nějak zásadně trestat, že by připadalo v úvahu i podmíněné zastavení trestního stíhání dle § 307 trestního řádu, pokud by svou chybu uznali a vyslovili s takovým postupem souhlas. Obžalovaní však výslovně odmítli připustit svou odpovědnost. Nelze přehlédnout, že největší zavinění na celé věci nese starosta, obžalovaný Ing. M., který ostatní členy rady do této situace vlastně navezl, nicméně tito musí unést svou odpovědnost při rozhodování, i kdyby starostovi měli vzdorovat. Dosavadní postoj obžalovaných svědčí o tom, že nechápou, co měli udělat špatně a do budoucna nijak poučení nejsou. Není zde tak dána záruka, že se podobných nezákonných jednání již budou vyvarovat. *Navrhl, aby odvolací soud zopakoval důkaz přečtením svědecké výpovědi Mgr. Jany Z. H. a přehráním videozáznamu z jednání zastupitelstva ze dne 13.6.2011 a zejména ze dne 5.9.2011 a poté, napadený rozsudek podle § 258 odstavec 1 písmeno b), c), d) trestního řádu zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k dalšímu řízení podle § 259 odstavec 1 trestního řádu ve spojení s § 259 odstavec 5 písmeno a) trestního řádu.*

Z podnětu podaného odvolání krajský soud ve smyslu § 254 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, a po doplnění dokazování o dodatečný výslech obžalovaného Ing. M. a Jiřího P., o zápisy z jednání zastupitelstev z předchozích let a listin vztahujících se k doručení žádosti o informace ze strany Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce není důvodné.

Předně je nutno uvést, že krajský soud jednal v nepřítomnosti obžalovaných Jaroslava Z. a Mgr. Radima F., kteří s takovým postupem výslovně souhlasili.

Okresní soud ve věci již rozhodl usnesením ze dne 11.6.2013, č.j. 4T 112/2013-338, kterým podle § 314c odstavec 1 písmeno a) tr. řádu za použití § 188 odst. 1 písm. c) a § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu bylo trestní stíhání všech obžalovaných zastaveno. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.10.2013, sp.zn. 7To 275/2013 bylo však z podnětu státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku usnesení v celém rozsahu zrušeno a okresnímu soudu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Z odůvodnění je zřejmé, že krajský soud dospěl k závěru, že rozhodnutí okresního soudu bylo předčasné, když považoval za nutné provést dokazování u hlavního líčení tak, aby nebyly dány žádné pochybnosti o zjištěných skutkových okolnostech.

Všichni obžalovaní připustili, že dne 3.10.2011 odhlasovali jako členové Rady obce Ostravice, že přezkoumání hospodaření obce provede namísto krajského úřadu za úplaty Moravskoslezský audit, s.r.o., ačkoliv věděli, že dne 13.6.2011 Zastupitelstvo obce Ostravice na zasedání rozhodlo, že každoroční povinné přezkoumání hospodaření obce bude provedeno Krajským úřadem Moravskoslezského kraje, který přezkum zajišťuje zdarma. Na svou obhajobu uvedli, že tak činili po seznámení s právním stanoviskem ze dne 30.9.2011, které vypracovala Mgr. Jana Z. H., případně že z jednání zastupitelstva nevyplývalo, že by se mělo jednat o přezkum za rok 2011.

Konkrétně obžalovaný Ing. Miroslav M., starosta obce, uvedl, že Ing. K. prováděl předmětný přezkum pro obec řadu let a nikdy proti tomu nebyly vzneseny námitky, proto s ním uzavřel smlouvu o provedení přezkoumání hospodaření pro rok 2011 i dne 13.4.2011. Ačkoliv věděl o hlasování Zastupitelstva obce Ostravice dne 13.6.2011 a následně i o úmrtí Ing. K., přesto po poradě s advokátkou, odhlasovala rada obce, že přezkoumání provede Moravskoslezský audit s.r.o., neboť se jednalo o nástupnickou organizaci po zemřelém Ing. K., se kterým byla uzavřena smlouva ještě před jednáním zastupitelstva dne 13.6.2011 a rovněž z toho důvodu, že Ing. K. prováděl v průběhu roku pro obec již práce, za které by se muselo zaplatit a výdaje by mohly být vyšší než 25.200,- Kč. Domnívá se, že jednal pro obec hospodárně a rozhodně neměl v úmyslu jí způsobit škodu. V listopadu 2011 mu byla doručena z Krajského úřadu Moravskoslezského kraje žádost o nápravu, kterou učinili bez jakýchkoliv průtahů. U veřejného zasedání konaného u krajského soudu dne 21.7.2015 doplnil, že v době hlasování rady obce dne 3.10.2011 ještě nevěděl, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje je vyzýval k podání informací.

Obžalovaný Jiří P. uvedl, že smlouva s Moravskoslezským auditem s.r.o. je pokračováním smluvního vztahu s Ing. K., který spolu s Ing. U. pro obec již v průběhu roku prováděl úkony a konzultace. U veřejného zasedání dodal, že se domnívá, že při hlasování dne 3.10.2011 nevěděli o dopisu z krajského úřadu.

Obžalovaný Mgr. Radim F. uvedl, že dne 3. 10. 2011 hlasoval v souladu se stanoviskem Mgr. Jany Z. H., neboť Moravskoslezský audit s.r.o. je nástupnickou organizací po Ing. K. a nová smlouva musela být sepsána z důvodu právní legislativy, aby úkony mohly být konány již pod hlavičkou nástupce.

Obžalovaný Jaroslav Z. uvedl, že dne 13.6.2011 hlasoval pro provedení přezkoumání krajským úřadem. Domníval se však, že se jedná o rok 2012, neboť mu bylo známo, že na rok 2011 je již uzavřena smlouva s Ing. K.

Obžalovaná Mgr. Jana V. uvedla, že při rozhodování zastupitelstva o přezkoumávání hospodaření obce nebyl uveden rok. Argumentem bylo přezkoumávání zdarma, nicméně stejně by se muselo Ing. K. zaplatit, neboť do té doby fungoval i jako poradce.

Výpověďmi samotných obžalovaných, svědků - zastupitelů Ing. Jiřího S., Miroslavy Š., Bc. Dušana Š., Ing. Františka Š., Viktora F., Tomáše K., Jaroslava N. a Vladislava Z., jakož i listinnými důkazy, zejména zápisem z jednání zastupitelstva ze dne 13.6.2011, videozáznamem ze stejného dne, zápisem a usnesením z 22. zasedání Rady obce Ostravice ze dne 3.10.2011 a smlouvou o vykonávání přezkoumání hospodaření obce ze dne 3.10.2011, bylo prokázáno, že při jednání zastupitelstva dne 13.6.2011 Zastupitelstvo obce Ostravice schválilo přezkum hospodaření obce Ostravice pro rok 2011 Krajským úřadem Moravskoslezského kraje. Zároveň bylo prokázáno, že Rada obce Ostravice na svém 22.zasedání dne 3.10.2011 schválila pokračování v auditu s nástupnickou organizací po zesnulém Ing. K., kterou se stala společnost Moravskoslezský audit s.r.o. a pověřila starostu k podpisu smlouvy o vykonávání přezkoumávání hospodaření obce, která byla podepsána dne 3.10.2011.

Lze tak konstatovat, že rada obce tímto svým jednáním nerespektovala rozhodnutí zastupitelstva, čímž formálně obžalovaní naplnili objektivní stránku přečinu zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku v tom

směru, že vykonávali svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu, konkrétně ust. § 102 odstavec 3 ve spojení s § 84 odstavec 4 zákona č. 128/2000 Sb. o obcích.

Je však třeba dodat, že trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele podle § 329 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku spáchá úřední osoba, která *v úmyslu způsobit jinému škodu nebo jinou závažnou újmu anebo opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch* vykonává svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Z hlediska zavinění musí úmysl pachatele kromě jednání zahrnovat i úmysl způsobit někomu škodu nebo jinou závažnou újmu. Stejně tak u trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku dle § 220 odstavec 1 trestního zákoníku, kterého se dopustí pachatel, který úmyslně poruší podle zákona mu uloženou nebo smluvně převzatou povinnost opatrovat nebo spravovat cizí majetek a tím jinému způsobí škodu nikoli malou, je podstatou tohoto jednání úmyslné jednání, přičemž úmysl se musí vztahovat nejen k porušení povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek, ale i ke způsobení škody na něm.

S ohledem na výše uvedené je třeba se velmi pečlivě zabývat obhajobou obžalovaných a okolnostmi případu, ze kterých by bylo možno dovést pohnutku, která vedla obžalované k jejich jednání.

Předně je nutno uvést, jak již uvedl i okresní soud, že tvrzení obžalovaných Jaroslava Z. a Mgr. Jany V., že nebylo zřejmé, že se mělo jednat o schválení přezkumu hospodaření obce na rok 2011, jsou jednoznačně vyvrácena videozáznamem pořízeným z jednání zastupitelstva dne 13.6.2011. Další část obhajoby obžalovaných, že jednali na základě stanoviska JUDr. Jany Z. H. v dobré víře, že tak činí ve prospěch obce, aby jí nevznikly náklady, však vyvrácena nebyla.

Státní zástupce namítá a dovozuje trestní odpovědnost obžalovaných mj. z toho, že předchozí smlouvy uzavřené starostou s Ing. K. bez rozhodnutí rady či zastupitelstva obce jsou absolutně neplatné. Je třeba uvést, že ačkoliv bylo prokázáno, že uzavření smluv nepředcházelo projednání v radě či zastupitelstvu, tak výpovědi obžalovaných, svědků výše jmenovaných, jakož i předchozími smlouvami o provedení přezkoumání hospodaření a usneseními z časově podstatných zasedání Zastupitelstva obce Ostravice od roku 2003, které byly provedeny k důkazu u veřejného zasedání, bylo prokázáno, že řadu let prováděl pro obec Ostravice přezkum hospodaření dle zákona o obcích Ing. Jaromír K. za úplatu a proti tomuto nebyly vznášeny ze strany zastupitelů žádné námitky, stejně jako proti způsobu uzavření smluv, které nebyly na zasedání zastupitelstva projednávány. Na uvedenou praxi navázal i obžalovaný Ing. M. již v roce 2009 a dle zvyklostí uzavřel obdobnou smlouvu s Ing. K. i dne 13.4.2011. Jeho tvrzení, že tak jednal v rámci své pravomoci, neboť se domníval, že odpovídá za včasné objednání i volbu auditora coby starosta, přičemž zákon mu nestanoví tuto otázku předjednat s orgány obce, nelze považovat za účelové, když ho v uvedeném názoru podporovala i Mgr. Jana Z. H.. Konečně skutečnost, že byl o správnosti svého konání zcela přesvědčen svědčí i videozáznam z 5.9.2011.

Prokázáno rovněž bylo výpovědi svědkyně Ing. Evy S. a Leony N., že o tom, že přezkoumání provede Ing. K. uvědomil starosta Krajský úřad Moravskoslezského kraje v souladu s ust. § 4 odst. 1 zákona č. 420/2004 Sb. ještě před jednáním dne 13.6.2011. Je sice pravdou, že Ing. M. nesdělil na zasedání zastupitelstva dne 13.6.2011 tuto skutečnost, na druhou stranu však bylo prokázáno, že hlasování o přezkumu hospodaření nebylo uvedeno v programu schůze.

Lze přisvědčit námitce státního zástupce, že obžalovaný Ing. M. neinformoval zastupitele o smrti Ing. K., naopak jim na jednání dne 5.9.2011 sdělil, že nemůže jednat v souladu s jejich usnesením ze dne 13.6.2011 s odůvodněním, že již byla uzavřena platná smlouva s Ing. K. Krajský soud se však neztotožňuje s názorem státního zástupce, že by tak obžalovaný jednal v důsledku ignorace a arogance moci. Z videozáznamu je zřejmé, že předmětem diskuse byla především skutečnost, na základě jakého oprávnění obžalovaný Ing. M. uzavřel smlouvu s Ing. K. v dubnu 2011 a uvedené sdělil krajskému úřadu dne 6.6.2011, navíc aniž by tyto skutečnosti zastupitelům před hlasováním uvedl. Z videozáznamu rovněž vyplývá, že obžalovaný Ing. M. byl přesvědčen o správnosti svého chybného právního názoru, který, jak již bylo uvedeno, byl podpořen názorem advokátky, a dle kterého nebylo pro věc podstatné, že Ing. K. zemřel, neboť dle jejího názoru měl Ing. K. právního nástupce – Moravskoslezský audit s.r.o., na kterého přešla všechna práva a povinnosti, mj. i ze smlouvy ze dne 13.4.2011.

V této souvislosti je třeba zmínit, že zejména výpovědi svědkyně Leony N. a Ing. Jany U. bylo prokázáno, že dřívější auditor často prostřednictvím právě Ing. U. prováděl pro obec Ostravici nejen přezkum hospodaření, ale také daňové a účetní poradenství, aniž by byla uzavřena samostatná smlouva, neboť uvedené bylo skryto pod smlouvou o provedení přezkoumání hospodaření obce. V předmětném období již měla být část úkonů, blíže neupřesněných, provedena.

Svědkyně Mgr. Jana Z. H. ve své výpovědi potvrdila, že obžalovaný Ing. M. ji následně kontaktoval a celou věc s ní konzultoval a požadoval po ní písemné právní stanovisko, které sepsala dne 30.9.2011. Na svém názoru, že 1) pokud si zastupitelstvo nevyhradilo pravomoc předem, tak náleží starostovi, a v takovém případě zastupitelstvo nemůže vstupovat do uzavřených právních vztahů, 2) že v daném případě je právní nástupnictví a 3) existence dosud nezaplacených a již provedených úkonů, setrvala i u hlavního líčení s tím, že starostovi vše vysvětlila. Svědkyně, jak uvádí státní zástupce, sice uvedla, že si představovala, že se starosta pokusí o revokaci, nicméně lze souhlasit s okresním soudem, že tato její představa z písemného stanoviska, které obžalovaní měli k dispozici, v žádném případě nevyplývá, naopak je z něho zřejmé, že v době rozhodování zastupitelstva byla platná smlouva se soukromým auditorem, na čemž nic nemění ani jeho smrt, když má právního nástupce. Doporučila, aby se předešlo potencionální zbytečné úhradě auditorských služeb, pokračovat s právním nástupcem auditora a usnesení zastupitelstva vztáhnout až na příští rok. Není důvod pochybovat, že stejným způsobem vysvětlila vše i obžalovanému Ing. M. a on ostatním obžalovaným. Jednali tak v souladu s tímto písemným stanoviskem.

Za nedůvodnou považuje krajský soud námitku státního zástupce, že i kdyby se obžalovaní dopustili jednání na základě rady advokátky, nesouhlasí s názorem okresního soudu, že u obžalovaných nelze dovodit úmyslné zavinění, neboť v tomto případě jde o právní problematiku pravomoci zastupitelstva kontra pravomoci rady obce, kterou musejí členové rady znát, nemohou se tak hájit neznalostí zákona, přičemž v této souvislosti odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp.zn. 11Tdo 454/2011, 8Tdo 1131/2011, 7Tdo 71/2011, 6Tdo 1322/2014 a 5Tdo 77/2014. Dle § 19 trestního zákoníku kdo při spáchání trestného činu neví, že jeho čin je protiprávní, nejedná zaviněně, nemohl-li se omylu vyvarovat. Omylu je možno se vyvarovat, pokud povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývala pro pachatele ze zákona nebo jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce, anebo mohl-li pachatel protiprávnost činu

rozpoznat bez zřejmých obtíží. Lze souhlasit se státním zástupcem, že pokud přijali obžalovaní funkci, přebírají na sebe odpovědnost a povinnost znát právní úpravu s funkcí spojenou, v tomto případě zejména zákon o obcích. V tomto konkrétním případě však omyl obžalovaných nepramenil toliko z neznalosti zákona o obcích, nýbrž z občanskoprávních předpisů upravujících problematiku smluv a právního nástupnictví, včetně úpravy, kdy je nutno uzavírat smlouvy nové. Je sice pravdou, že obžalovaní projevíli neznalost i zákona o obcích v souvislosti s problematikou pravomoci jednotlivých orgánů obce, nelze ovšem odhlédnout od skutečnosti, že právní závěr o tom, kdo byl v tomto případě oprávněn rozhodnout o tom, kdo provede přezkoumání hospodaření obce, nebyl schopen učinit ani Krajský úřad Moravskoslezského kraje a musel si vyžádat stanovisko ministerstev. I obžalovaní, coby osoby práva neznalé, aby předešli následným komplikacím, si vyžádali stanovisko advokátky, která je v jejich mylném závěru utvrdila. Svědkyně Mgr. U. sice uvedla, že starostovi vysvětlila, že je nutné uzavřít smlouvu novou, což vyplývá i z e-mailové komunikace, avšak z této je rovněž zřejmé, že blíže celou situaci nevysvětlovala. Ani tato skutečnost proto s ohledem na neznalost občanskoprávních předpisů a existenci právního stanoviska nevyvrací, že obžalovaní jednali v domnění, že společnost Moravskoslezský audit s.r.o. je právním nástupcem Ing. K. Uvedené vyplývá i ze samotného znění usnesení Rady obce Ostravice ze dne 3.10.2011, kde je výslovně uvedeno, že „ rada obce bere na vědomí a schvaluje pokračování v auditu s nástupnickou organizací po zesnulém Ing. K., kterou se stala auditorská společnost Moravskoslezský audit, s.r.o. ...“.

Krajský soud se z výše uvedených důvodů ztotožnil s názorem okresního soudu, že provedenými důkazy bylo prokázáno, že auditor Ing. K. poskytoval obci v rámci smlouvy o provedení přezkoumání hospodaření obce i jiné služby než samotný přezkum, a to účetní a daňové poradenství spočívající ve zpracování daňového přiznání a účetních konzultacích, přičemž některé úkony již byly učiněny, a právě to byl důvod, který vedl obžalované k jejich jednání. O tom svědčí i skutečnost, že obec následně uzavřela s Moravskoslezským auditem, s.r.o. smlouvu o poskytování specializovaného daňového poradenství ze dne 28.11.2011 a její dodatek č. 1 ze dne 28.12.2011 upravující mj. odměnu poradce ve stejné výši jako ve zrušené smlouvě o vykonávání přezkoumávání hospodaření obce. Na základě uvedené smlouvy byla vystavena společností Moravskoslezský audit, s.r.o. faktura dne 2.2.2012, kde byla vyúčtována částka 16.080,- Kč za zpracování daňového přiznání a účetní poradenství, aniž by byly blíže konkretizovány úkony. Okresní soud zcela správně poznamenal, že takový postup by mohl být porušením rozpočtové kázně, ale nelze vyplacenou částku považovat za škodu, když svědkyně Ing. U. a Leona N. potvrdily, že práce byly fakticky odvedeny a jedná se o úkony, které nejsou pro obec neúčelné a nebyly součástí přezkumu Krajským úřadem Moravskoslezského kraje.

Úmysl způsobit jinému škodu či opatřit jinému majetkový prospěch nelze dovodit ani z dalších okolností, když nebylo prokázáno, že by obžalovaní měli osobní důvod zvýhodnit Ing. K., Ing. U. či Moravskoslezský audit, s.r.o. či zakrýt nedostatky, příp. nezákonnost v hospodaření, neboť Krajský úřad Moravskoslezského kraje neshledal při přezkumu žádné závažné nedostatky. Odhlédnout nelze ani od následného jednání obžalovaných. Poté, co byla dne 29.9.2011 zaslána Ing. Miroslavu M. krajským úřadem žádost o informace ohledně předmětného problému, aby mohlo být vyjasněno, zda je dána k přezkoumání hospodaření příslušnost krajského úřadu, která jak bylo prokázáno u veřejného zasedání byla obci doručena dne 3.10.2011 a nebylo vyvráceno, že by se do dispozice obžalovaných dostala až po inkriminovaném jednání, spolupracovali obžalovaní s krajským úřadem, a když jim dne

28.11.2011 byla zaslána z krajského úřadu žádost o nápravu předchozího postupu, smlouva ze dne 3.10.2011 byla ukončena a starosta se omluvil.

Státní zástupce správně namítá, že jednáním obžalovaných, kteří nerespektovali rozhodnutí zastupitelstva, bylo zasaženo do práv zastupitelstva jako nejvyššího orgánu obce. Krajský soud však s ohledem na výše zmíněné okolnosti případu, souhlasí se závěrem okresního soudu, že se nejedná o závažnou újmu, která by naplnila znak skutkové podstaty přečinu zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 329 odstavec 1 trestního zákoníku. Obžalovaní sjednali nápravu, starosta se omluvil a zastupitelé Ing. Jiří S., Miroslava Š., Ing. František Š. a Vladislav Z. výslovně uvedli, že napravení a omluvu považují za dostatečné.

Lze tak shrnout, že nebylo bez důvodných pochybností vyvráceno, že by obžalovaní dne 3.10.2011 jednali v rozporu s usnesením zastupitelstva v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit jinému neoprávněný prospěch. Znaky skutkové podstaty přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku účinného do 30. 11. 2011 a pokusu přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 21 k § 220 odst. 1 trestního zákoníku tak nebyly naplněny a okresní soud proto rozhodl správně, když zprostil obžalované dle § 226 písmeno b) trestního řádu obžaloby, neboť v obžalobě označený skutek není trestným činem.

Vzhledem k tomu, že pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o náhradě škody, který byl učiněn v souladu s ust. § 229 odstavec 3 trestního řádu, krajský soud poté, co zamítl návrhy na doplnění dokazování pro nadbytečnost, neboť důkazy videozáznamem i výsledkem svědkyně Mgr. Z. H., již byly provedeny před okresním soudem, který z nich učinil správné závěry, podle § 256 tr. řádu odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat :

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Príslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě 21.července 2015

JUDr. Vladislav Dorda, v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Monika Zubková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Olga Lysoňová